

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Vačice, která se nesmála
Autor/ka práce: Veronika Marková
Studijní program: Dramatická výchova
Typ studijního programu: bakalářský

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Veronika Marková si dle vlastních slov stanovila za cíl „zaměřit se na pozorování vývoje a pokroku skupiny dětí mladšího školního věku v Divadelním klubu Vršky, který působí při Základní škole U Vršovického nádraží“ v průběhu inscenačního procesu. „Zajímalo mě, jak se skupina bude vyvíjet v průběhu necelých dvou školních roků a jak na ně bude působit společné tvůrčí prostředí dramatického kroužku. Kromě toho jsem chtěla zjistit, jaký vliv bude mít moje pedagogické působení na jejich rozvoj a zdali dokážu nalézt efektivní metody pro podporu jejich individuálního potenciálu.“ Autorka zachycuje výchozí charakteristiku skupiny i jednotlivých účastníků, stanovuje si dlouhodobé cíle (v oblasti dramatické, sociální i osobnostní) a v závěru stručně shrnuje svá pozorování v oblasti dílčích posunů ve skupinové spolupráci a v konkrétních dovednostech dětí, nahlíží i rezervy a další možné směřování společné práce. Domnívám se, že ke kvalitnímu a verifikovatelnému zkoumání by výrazně prospělo stanovit si i cíle krátkodobé (jednotlivé lekce) a střednědobé (konkrétní několikaměsíční inscenační proces „Vačice, která se nesmála“), jejichž naplnění by tak mohlo být ověřováno konkrétněji a zacíleněji.

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):

Autorka popisuje inscenační práci se začínající dětskou skupinou v nově vzniklém Divadelním klubu Vršky, který funguje od školního roku 2021/2022 při Základní škole U Vršovického nádraží na Praze 10. Z tohoto pohledu je práce aktuální.

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:

Práce zachycuje vznik nového „kulturního centra“ pro děti se záměrem rozšíření působnosti i na rodiče a další dospělé, tedy vytvoření jakéhosi komunitního prostoru přímo v (nevyužitých) prostorách školy. Toto je z mého pohledu velmi inspirativní, původní a přínosné pro další pedagogy z oboru, kteří pracují na Základních školách v oblasti dramatické výchovy. V oblasti popisu inscenačního projektu vychází autorka z osvědčených postupů a principů.

Logická stavba a členění práce:

Autorka začíná popisem projektu nového divadelního klubu Vršky, jeho materiálním a prostorovým zázemím. V dalších kapitolách dochází k jistým přeskokům od témat věnujících se obecně skupině/jednotlivcům a konkrétně inscenační práci. Přehlednosti by dle mého názoru prospělo sesazení a propojení kapitol věnujících se charakteristice skupiny, částí spojených s poznatky vývojové psychologie, kapitoly se stanovováním cílů a následnou volbou metod a technik. Samostatnou uzavřenou část by si zasloužil sám inscenační proces a jeho postupný vývoj směřující až k premiéře (včetně dramaturgického rozboru předlohy apod.).

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:

Bez zásadních připomínek.

Práce s informačními zdroji:

Práce vychází ze zkušeností autorky (vlastních pedagogických i získaných v průběhu studia na KVD), dále se odkazuje zejména na publikace E.Machkové, R.Marušáka, M Vágnerové a internetové zdroje <http://www.evalabusova.cz>; a také <https://clanky.rvp.cz/clanek/2847/JUSTYNA-A-UPIRI-CESTA-K-INSCENACI-S-DETSKYM-SOUBOREM.html>

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:

Drobné stylistické neobratnosti, bez výrazných gramatických chyb.

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Veronika Marková představuje ve své bakalářské práci „pilotní“ inscenační projekt nově vzniklého divadelního centra Vršek. Cíl, který si stanovila je vpravdě široký: představit nově vznikající kulturní centrum, popsat konkrétní inscenační proces a ještě zachytit progres a vývoj nově vzniklé skupiny dětí, potažmo jejich jednotlivců. Je jasné, že nebylo možné naplnit beze zbytku všechny cíle v tomto formátu. Přesto se domnívám, že Veroničina práce a přístup k projektu se začínajícími a nezkušenými dětmi mladšího školního věku je v mnohém inspirativní.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

- Proč jste zvolila právě toto dělení fází inscenačního postupu?, resp. Z jakého principu dělení fází inscenačního procesu vycházíte?, resp. Co Vás vedlo právě k tomuto dělení fází inscenačního postupu? (1.Seznámení s předlohou; 2. Rozbor příběhu; 3. Motivace postav; 4. Proces tvorby; 5. Hotová inscenace; 6. Realizace).
- Mluvíte o tom, že jste se „vyhnuli“ psychologické charakterizaci postav (davu). Jaké postavy tedy v inscenaci děti ztvárňovaly?
- Může nést také ztvárnění ústřední postavy „Vačice“ loutkou nějaký další jevištní/metaforický význam kromě toho, že jste nechtěla, aby někdo (nějaký jednotlivec) tzv. „hrál hlavní roli“?
- Jak se zúročila Vaše dosavadní zkušenost v následné inscenační práci?

Doporučení práce k obhajobě:

doporučuji

Navrhovaná klasifikace:

C-D

Datum vypracování posudku:

23.6.2023

.....

Jméno oponenta práce

.....

(datum a podpis)

Postavy, které se tu objevují, nemají nijak vybudovaný charakter, neproměňují se, nemají jména, jsou víceméně anonymní. I když jde v předloze o dospělé postavy, což při ztvárnění dětmi bývá na divadle mnohdy kontroverzní, nepředstavovalo to pro nás problém. Ponechali jsme jim totiž jejich anonymitu a vyvarovali jsme se tak karikování dospělých